

Nó Là Bạn Cháu

Minh Họa: Kinly Steebin

Trường Thánh Tôma Thiệu
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051

Trường Thánh Tôma Thiệu
Giáo Xứ Thánh Giuse
1902 S. Beltline Road
Grand Prairie, Texas 75051
www.tomathien.org

Người y tá Mỹ hỏi:

— *Vậy tại sao nó lại tự nguyện cho máu?*

Chị y tá người Việt thông dịch câu hỏi lại cho cậu bé và nhận được câu trả lời rất đơn giản:

— *Vì nó là bạn cháu.*

Trong một trận pháo kích, những khối bê tông rơi xuống một cô nhi viện. Rất nhiều đứa trẻ bị thương, trong đó có một bé gái khoảng tám tuổi.

Một bác sĩ và một y tá người Mỹ đến giúp đỡ. Họ dùng điệu bộ, cử chỉ cố giải thích cho bọn trẻ biết tình trạng nguy cấp của bé gái, nếu không được truyền máu kịp thời nó sẽ chết. Vì vậy, họ hỏi có em nào tình nguyện cho máu không.

Đáp lại lời yêu cầu là sự yên lặng cùng với những đôi mắt mở to. Một vài giây trôi qua, một cánh tay chậm chạp, run rẩy giơ lên, hạ xuống, rồi lại giơ lên. Cánh tay ấy là của cậu bé tên Hân.

Họ nhanh chóng đặt Hân lên cang, xoa cùn lên cánh tay và cho kim vào tĩnh mạch. Một lát sau, cậu bé nấc lên, song nó nhanh chóng lấy cánh tay còn lại và đặt nguyên cả nắm tay vào miệng ngăn không cho tiếng nấc thoát ra. Người bác sĩ ra dấu hỏi Hân có đau không. Cậu lắc đầu, nhưng chỉ vài giây sau lại có tiếng nấc khác. Rồi những tiếng nấc nhường chỗ cho tiếng khóc thâm, đều đều.

Các nhân viên y tế trở nên lo lắng. Rõ ràng là có điều gì không ổn. Vừa lúc đó, một nữ y tá người Việt đến. Thấy rõ vẻ căng thẳng trên mặt cậu bé, chị nhanh chóng nói chuyện với nó.

Sau một lúc, cậu bé ngừng khóc và vẻ mặt cậu trở nên nhẹ nhõm hơn. Chị y tá khẽ giải thích với những người Mỹ:

- *Cậu bé nghĩ là mình sắp chết. Nó nghĩ các vị muốn nó cho hết máu để cứu sống bé gái kia.*